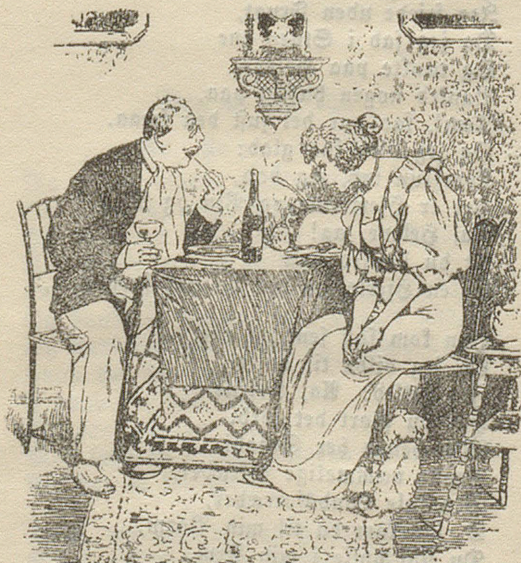

gk 84 bok a

Duffen,

og hvorledes Helene kom forkert afsted.

Og jeg blev saa glad,
Kom kun ind, jeg bad,
Her er Hjertelum og Vin og Mad.

Og: Den er for tyk.

Eftertryk forbydes.

København.

Bernh. Wennstrøms Bogtrykkeri.

Belendt Melodi af „Dutten“.

I denne Nat mig hændte
Med Helene noget smukt,
Hun var en Mø jeg kendte,
Hendes Hjerte var lukt,
Jeg friede uden Frugt,
Da jeg sad i Stuen ene
Og tænkte paa Helene,
Banked nogen hæftig paa,
Tænk, saa var det just den smaa.
∴ Og jeg blev saa glad:
Kom kun ind, jeg bad,
Her er Hjertelum og Vin og Mad,
Aa, Helene, aa!
At du banked paa
Er en Hjertesryd kan du nok forstaa. ∴

Hun kom saa sent og ene,
Og jeg vilde til at fri,
Jeg sukled: Aa, Helene,
Har du gjort det forbi
Med denne her Staabi,
Denne væmmelige Stræder,
Den fule Landsforræder,
O, saa kom du til min Barm,
Du skal hvile i min Arm.
Og jeg bad og bad
Og jeg var saa glad,
Og jeg sad saa lumst og grinte a'et,
At den søde smaa
Vilde bankte paa
Og at Stræb'ren hun vilde nu forsmaa.

Da sukled Helene,
Hendes Taare mægtig randt,
Hun sa': Jeg kommer ene,
Det er sikkert og sandt,

Thi Skræderen forsvandt.
Vil du ha mig, naa, saa ta' mig,
Dg grin blot ikke a' mig.
Thi min Lodb er ikke skøn,
Jeg med Skræd'ren har en Søn.
Jeg var ikke glad,
Skøndt hun had og had,
Men jeg freg: Hu, Skræderen, den Rab!
Aa, Helene, gaa,
Du maa heller gaa,
Lad kun Skræd'ren ha' dig og din Dulle, aa!

Den er for tyf.

Hel. Aa du, min Emil.

Ja der er mange mærkbardige Ting
Her i vor hjemlige Beberding.
Her kan man snildt gøre sort til hvidt,
Ved Hjælp af lidt Kridt.
Kredit og Fallit her man brygger paa,
Dg bundløse Grunde man bygger paa,
Dg stadigtæl gaar man og tygger paa
Hvad der kan gaa.
I hvad der end fler,
Det kan der sgu fler,
Men lave en Stomagervend af en Bløf,
Aa, den er for tyf.

Tænk, om vort dejlige Fædreneland
Siges: Der drikker de alle Mand.
Bajer og Vin og det klare Sprut
Glad tyller hver Gut.
De lyver jo svært, naar de siger sligt,
Skøndt Drif her er billig, er det kun Digt,
Vi søber vel, men passer pænt vor Pligt,
Hel nydeligt.
Billigt Drikke faas,
Det sagtens forfaas,
Men Vin til halvtreds af det fineste Bryg,
Nej, den er for tyf.

Henne paa Amagertorb er der Fæst,
Der har vi Kæmpe og Dværg til Gæst,
Dværgene danner et Egtepar,
Se den Sag er klar.
Ja, han er Husar fra det tyffe Land,
Og hun er Markise af fornem Stand,
Og Kæmpen er en fire Alens Mand,
Ja, det gaar an.
Folk gaer raft derned,
Og faa god Bested,
Men at Dværgenes Barn er den Kæmpe styg,
Nej, den er for tyf.

Lyrkernes Bryder han kom jo hertil,
Han vor Bøch-Olsen knalbe vil,
Der var vist Ure og Mønt at faa,
Naar fast man ku' staa.
Han stod bare ikke, nej for han saldt
Paa Ryggen og det var forhistret galt,
Bøch-Olsen man havde en Del fortalt,
Hvor svært det galde.
Bøch-Olsen han sa':
Han er vel nok bra',
Men at han kan bære et Hus paa sin Ryg,
Nej, den er for tyf.

Sine fil Tjeneste hos en Grossér,
Der hendes Kærest fil Plasér,
Gaafesteg, Hummer og røget Laks!
Han aad alle Slags;
Især af Grossererens Splytetøj
Han tømt tre Krukker i Fart, ja søj,
Og Fruen hun gjorde med Sine Halløj,
Ja den var drøj.
Og Sine hun sa':
De Myg skulde ha'!
Men tre Krukker Splytetøj spist op af Myg,
Nej, den var for tyf.